

ærede Forslagsstiller vil sikkert lægge Mærke til, at der udtrykkelig staar anført, at af det Beløb 299,774 Kr., som er medgaaet til dette Djemed, ere over 200,000 Kr. anvendte til Arbejder ved Vor Frelser's Kirke; det maa betragtes som en ganske ekstraordinær Foranstaltning, hvortil noget tilsvarende ikke kan forudsættes at ville indtræde i Fremtiden, og det Beløb, man saa faar at regne med, vil gaa ned til ca. 99,000 Kr. eller med et rundt Tal 100,000 Kr. fordelte paa et Aaremaal af 8 Aar. Herved saa vi altsaa en Sum, der ikke stort vil overskride 12,000 Kr. aarlig, og det ærede Medlem vil saaledes se, at der bliver et ret anseligt Beløb tilbage. Noget vil dette Forholdstal forandres, for saa vidt man gaar til at fastsætte Skatteprocenten til $\frac{1}{10}$ af selve Indkomstfattens Beløb, men jeg tror ogsaa under alle Omstændigheder, at man ordinært vil kunne nøjes med dette Beløb. Det har, som sagt, været Tanken med Lovforslaget netop at komme bort fra Nødvendigheden af at saa Kommunalbestyrelsens Anbefaling. Jeg er, som jeg vist ogsaa har anført ved Lovforslagets Forelæggelse, fuldt ud enig med den ærede Forslagsstiller i, at det maa anses for meget uheldigt, at Spørgsmaalet om Tilskud til ny Kirker her i Kjøbenhavn aarlig gøres til et Agitationsnummer ved Valgene til Borgerrepræsentationen. Det haaber jeg, man maa komme bort fra, idet man ganske vist, som man gør overalt i Landet, vil indhente Kommunalbestyrelsens Erklæring ved Spørgsmaalet om ny Kirkers Opførelse, alene af den Grund, at det forudsættes, at Kommunalbestyrelsen kan nære særlige Ønsker med Hensyn til Kirkerne's Beliggenhed og eventuelt ogsaa være villig til at afgive Grund til ny Kirker, men ud over dette er det altsaa ikke nødvendigt at tage Hensyn til Kommunalbestyrelsens Stilling over for dette Spørgsmaal.

Saa vil jeg ogsaa minde om, hvad jeg ogsaa tror, at det ærede 1ste kongevalgte Medlem antydede, at da Lovforslaget, som gik forud for Loven af 1888, blev forelagt, var det netop Hensigten at bringe Kjøbenhavn paa samme Fod som de øvrige Kommuner i Landet, og det særlige, der var ved Lovforslaget, var kun det, at man vilde have Ligningen lagt over hele Kjøbenhavn. Dette, at Kommunalbestyrelsen kun skulde medvirke i Form af en Betænkning, en Erklæring, over Sagen, er noget, der ganske svarer til Forholdet, som det er i det øvrige Land. Naar man i det øvrige Land, saavel i Købstæderne som paa Landet, kun sjældent ser Spørgsmaalet rejst om Ligning paa Mee-nighederne, saa ligger det i, dels at der ikke

i saa stort Omfang er Trang til Opførelsen af ny Kirker for nyoprettede Sogne, dels deri, at hvor der er Spørgsmaal om ny Kirkers Opførelse, er Staten paa Grund af vedkommende Kommunes Fattigdom traadt til med saa betydelige Beløb, at det har været tilstrækkeligt til at kunne supplere det privat indsamlede Bidrag. Saaledes vil Forholdet sikkert meget sjældent kunne stille sig her i Kjøbenhavn, da man ikke efter Lovgivningsmagtens hidtilværende Stilling til dette Spørgsmaal om Opførelsen af ny Kirker kan paaregne, at man fra Statens Side vil bevilge et saa stort Beløb, at hele det øvrige Beløb skulde kunne tilvejebringes ved frivillige Bidrag. Det er derfor, at man maa tage i Betragtning, at det maa være muligt for Kirkebestyrelsen at udskrive Bidrag af Sognemenighederne.

De Vædringsforslag, der ere stillede af to ærede Medlemmer til §§ 2 og 3, og som vi have hørt begrundede af det ærede 1ste kongevalgte Medlem, skal jeg erklære mig villig til at modtage. Til Forslagene under Nr. 2 og 3 har jeg ikke noget at bemærke. Vædringsforslaget under Nr. 2 forekommer mig at være en meget heldig Forandring, for saa vidt Opdrævningsmaaden her er bleven lagt i Administrationens Haand. Og hvad angaar Forslaget under Nr. 3, har jeg allerede berørt, at ogsaa jeg efter de Ønshninger, der fremkom fra Forslagsstillerne under 1ste Behandling af Lovforslaget, vil kunne finde, at det vil være en heldig Form at forandre Ligningsbeløbet til en vis pCt. af den skattepligtige Indkomst.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 indrømmer jeg, at det har den Fordel, at stemme tilnærmelsesvis med Ordene i Loven af 1888, særlig Udtrykket „midlertidigt“ i Stedet for det i det nu foreliggende Forslag brugte Udtryk „samtidigt“, men jeg tror i øvrigt vedblivende, hvad jeg allerede udtalte ved 1ste Behandling, at Udtrykket „samtidigt“ vil være et mere korrekt Udtryk for den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget. De ærede Forslagsstillere have allerede antydet en Vanskelighed, som vil kunne komme frem ved Benyttelsen af Ordet „midlertidigt“, og jeg skal ogsaa paapege det Tilfælde, at en Mand, som er bosat i Kjøbenhavn, opgiver sin Bopæl her i April Maaned og flytter ud til en Landkommune, hvor han bliver sat i Skat ved Tillegsligningen i Juli Maaned, og saa i Oktober Maaned vender tilbage til Kjøbenhavn; altsaa, han er rejst bort fra Kjøbenhavn med den Tanke, at ville vende tilbage, og han realiserer denne sin Tanke og flytter ind til Byen i Oktober Maaned. Saa vil han